

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	20-1/23-06677
Otsuse kuupäev	19.09.2023
Komisjoni koosseis	Margus Kingisepp Merike Hallik Triinu Nurmjõe

Tarbija Kaupleja	EasyRentals OÜ (14577275)
---------------------	---------------------------

Tarbija nõue	Tarbija nõue: tühistatud broneeringu eest tasutud summa tagastamine suuruses 62,7 eurot.
--------------	--

Resolutsioon:

1. rahuldada tarbija nõue. Kauplejal tagastada tarbijale 62,7 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 10.05.2023.

Avalduse kohaselt soovis tarbija rentida kauplejalt 4 lofti Tartus Lai 29 asuvasse hoonesse üheks ööks (7-8.aprill).

24.01.2023 saadeti tarbijale arve summas 523, 45 eurot, millise summa tarbija tasus 09.02.2023. 16.01.2023, 20.01.2023 ja 24.01.2023 e-kirjades küsis tarbija kauplejalt, millal on viimane aeg teada anda, kui tarbija soovib mõnda tuba tühistada selliselt, et jääks ka õigus tagasimaksele.

25.01.2023 vastas kaupleja esindaja, et teada tuleks anda 5 päeva enne ehk hiljemalt 02.04.2023.

Tarbija teatas 31.03.2023 ehk 8 päeva enne majutusasutuse külastamist kauplejale, et soovib ühe toa vabastada.

Samal kuupäeval ehk 31.03.2023 vastas kaupleja esindaja, et vabastame lofti number 6, kuid tagasikanne tehakse pärast ööbimist, kui kõik korterites on korras, seniks on nii öelda deposiidina.

Seega tagasikannet peale majutuse tühistamist tarbijale ei tehtud, kuigi tarbija oli tühistanud ühe lofti vastavalt eelnevalt saadud infole tähtaegselt.

Infot, et loftide rentimisel tuleks maksta deposiiti, kaupleja tarbijale enne broneeringu tegemist ning arve esitamist ei tutvustanud.

Järgmisel päeval pärast majutusasutusest lahkumist (08.04.2023) sai tarbija kauplejalt kirja, et koristaja on leidnud tarbija toast põletusjälgedega tooli, mida on püütud varjata laia pruuni teibiga. Selle väite kinnituseks saatis kaupleja tarbijale 2 fotot toolist – üks teibiga ja teine, millel on näha kahjustuse olemus.

Fotodelt ei nähtu, millises loftis need tehtud on (st et need oleksid tehtud just tarbija poolt kasutatud loftides).

Kaupleja nõudis tarbijalt tooli maksumuse hüvitamist (või isegi 2 tooli maksumuse, juhul, kui samasugust enam saada ei ole).

Tarbija pidas kauplejaga kirjavahetust, milles selgitas, et tema ei ole selle juhtumiga kuidagi seotud ning kindlasti ei saanud tooli sisse põleda sellise suurusega auk, ilma et tarbija seda mingil hetkel märganud ei oleks (tool seisis keset tuba).

Kaupleja ei esitanud omapoolseid põhjendusi ega tõendusmaterjali, mis kinnitaks, et kõnealune tool on tõepoolest leitud just tarbija üüritud loftist tarbija lahkumise järgselt (mis ei ole kuidagi võimalik, kuna tarbija lahkudes sellise kahjustusega tooli toas ei olnud) ega vastanud tarbija sisulistele vastuargumentidele.

Üha enam tekkisid kahtlused, et tegu on ebaausa võttega, et õigustada tarbijale majutuse eest enammakstud summa mittetagastamist.

17.04.2023 saatis kaupleja esindaja e-kirja, milles tegi ettepaneku tagastada tarbijale vaid pool enammakstud summast (62,7 eurot). Seda, miks just pool ja mitte terve summa, ei põhjendatud. 19.04.2023 tehti tarbijale tagasikanne 50% summast.

Tarbija soovib tühistatud majutuse hüvitamata osa tagastamist summas 62,7 eurot. Kahju eest, mida ettevõtte esindaja tarbijalt nõuab ning mille kaupleja on toonud ettekäändeks tarbijale summa mittetagastamiseks, ei ole vastutav tarbija seltskond, kes loftis ööbis.

10.05.2023 edastas komisjoni sekretariaadi ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks. Kaupleja tähtaegselt tarbija avaldusele ei vastanud.

Enne komisjoni istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei ole komisjonile oma seisukohta esitanud.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 51 järgi lahendab komisjon vaidluse poolte selgituste ja esitatud tõendite ning sekretariaadi poolt kogutud teabe alusel.

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja esitatud tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Kaupleja ei vastanud tarbija avaldusele. Tarbijakaitseaduse (TKS) § 48 lg 6 kohaselt juhul, kui kaupleja ei esita arvamust tähtaja jooksul, võetakse vaidluse lahendamisel aluseks tarbija avaldus ja olemasolev teave. Komisjon otsustas vaidluse lahendamisel aluseks võtta tarbija poolt esitatud teabe.

Esmalt kontrollis komisjon, milline on pooltevahelise lepingu iseloom. Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled olid sõlminud 24.01.2023

üürilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 271 tähenduses.

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et ruumid anti majutuseks üheks ööks. Sellisel juhul ei kohaldu VÕS § 272 lg 4 p 1 kohaselt elu- ja äriruumide üürimise kohta sätestatu.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes kahju hüvitamise nõudena.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

Komisjon kontrollis, kas tarbijal esines õiguslik alus nõuda tühistatud broneeringu eest tasutud summa tagastamist suuruses 62,7 eurot.

Asja materjalidest nähtub, et tarbija soovis poolte kirjavahetuses täpsustada lepingu tingimusi selle osas, millal peab broneeringu tühistamisest teatama, et saada ettemakse summa tagasi.

Kaupleja teavitas 25.01.2023 saadetud kirjas tarbijat, et teada tuleks anda 5 päeva enne majutuse kasutamist ehk hiljemalt 02.04.2023.

Tarbija avaldusest nähtub, et tarbija tühistas ühe ruumi (lofti) broneeringu 31.03.2023 ehk 8 päeva enne majutusasutuse külastamist. Broneeringu tühistamist tõendab samal päeval ehk 31.03.2023 saadetud kaupleja vastus, kus kaupleja lubab vabastada lofti number 6.

Tarbija avaldab, et kaupleja teavitas teda 31.03.2023 saadetud kirjas sellest, et tagasikanne tehakse pärast ööbimist, kui kõik korterites on korras, seniks on nii öelda deposiidina.

Tarbija märgib, et tagasikannet peale majutuse tühistamist talle ei tehtud, kuigi oli tühistanud ühe lofti vastavalt eelnevalt saadud infole tähtaegselt.

Infot, et loftide rentimisel tuleks maksta deposiiti, kaupleja enne broneeringu tegemist ning arve esitamist tarbijale ei andnud.

19.04.2023 tehti tarbijale tagasikanne 50% summast.

Komisjon ei tuvastanud asjas esitatud materjalide alusel, et pooled oleksid üürilepingus kokku leppinud selles, et broneeringu tühistamisel võib kaupleja jätta endale tagatisraha (deposiidi) majutuse maksumuse summa ulatuses.

VÕS § 13 lg 1 kohaselt lepingut võib muuta või lepingu võib lõpetada lepingupoolte kokkuleppel või lepingus või seadusega ettenähtud muul alusel.

Komisjonile esitatud materjalidest ei nähtu, et tarbija oleks nõustunud kaupleja poolt 31.03.2023 saadetud kirjas tehtud ettepanekuga, et tagasikanne tehakse pärast ööbimist, kui kõik korterites on korras.

Kaupleja ei ole komisjonile esitanud tõendeid, millest nähtuks kauplejal õigusliku aluse esinemine tasutud ettemakse endale pidamiseks broneeringu tühistamisel.

Pooled olid oma kirjavahetuses kokku leppinud üürilepingu tingimuses, et vähemalt 5 päeva enne majutuse kasutamist ehk hiljemalt 02.04.2023 teavitatud broneeringu tühistamise korral tagastatakse makstud summa.

VÕS § 8 lg 2 kohaselt on sõlmitud leping pooltele täitmiseks kohustuslik.

Kuivõrd tarbija on välja toonud, et ta tühistas ühe ruumi (lofti) broneeringu 31.03.2023 ehk 8 päeva enne majutusasutuse külastamist, oli kauplejal kohustus ettemaksena saadud summa tarbijale tagastada.

Kaupleja on 19.04.2023 tagastanud tarbijale 62,70 eurot. Tagastamata on 62,7 eurot.

Komisjon leiab, et kuna kauplejal puudus õiguslik alus ettemakse summa endale pidamiseks, on ta kohustatud tarbijale tagastama 62,7 eurot.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

Merike HallikTriinu Nurmjõe/allkirjastatud digitaalselt/